Broj: S1 3 U 034449 20 U
Sarajevo, 21.07.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Elektroprenos BiH a.d. Banja Luka, ulica Marije Bursać 7a, Banja Luka, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2841-6/19 od 28.11.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, ulica Maršala Tita 11a, Sarajevo, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.07.2021. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem u stavu 1. uvažena je žalba ponuđača „Nexen" d.o.o. Banja Luka, za naknadu troškova zastupanja nastalih u vezi sa žalbom broj: 218/19/Ž od 24.10.2019.godine u iznosu od 450,00KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan. sastav žalbe od 04.03.2019.godine u iznosu od 450,00KM, paušal u iznosu od 112,50KM, ukupno 562,50KM i PDV u iznosu od 95,60KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan. U stavu 2. uvažena je žalba ponuđača „Nexen" d.o.o. Banja Luka, za naknadu troškova zastupanja nastalih u vezi sa žalbom broj: 218/19/Ž-2 od 06.11.2019.godine u iznosu od 450,00 KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan. u stavu 3. obavezan je tužitelj da nadoknadi žalitelju troškove postupka iz tačke 1. i 2. u roku od 15 dana od dana izvršnosti ovog rješenja a o povratu uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka po žalbi u iznosu od 266,67 KM, biće odlučeno posebnim aktom organa.

Protiv konačnog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor te navodi da je pobijano rješenje nezakonito i suprotno odredbama člana 11. i 3. Zakona o upravnim sporovima BiH. Naime, žalitelj je izjavio žalbu broj: 218/19/Ž na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača koju je ugovorni organ djelomično uvažio kao osnovanu a na tu odluku je žalitelj ponovo izjavio žalbu broj: 218/19/Ž-2 iz razloga jer tužitelj u prvobitno donesenom rješenju nije uvažio zahtjev žalitelja za troškove zastupanja. Tužbom ukazuje da je nakon zaprimanja

druge žalbe cjelokupnu dokumentaciju proslijedio tuženom organu na odlučivanje koja je donijela sada predmetno rješenje. Tužitelj smatra da je tužena troškove dodijelila nezakonito jer u navedenim postupcima po žalbi, zastupanja nisu bila nužna i opravdana. Ovo iz razloga jer žalitelj Keckom i nije morao angažovati advokata a osim toga advokat nije ni bio prisutan prilikom vršenja uvida u ponude (zapisnik od 18.10.2019.godine) što znači da nije morao biti prisutan odnosno angažovan ni kasnije. U skladu sa članom 105. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH troškovi se nadoknađuju samo u slučajevima kada je pravno zastupanje bilo nužno. U konačnici, tužitelj ističe da je u skladu sa članom 89. stav 1. i 90. Zakona o obligacionim odnosima FBiH propisano da je plaćanje troškova zastupanja strogo formalno i da se radi o internom ugovornom odnosu između punomoćnika i stranaka pa je i obaveza plaćanja unutar tog odnosa. Slijedom navedenog, kako su troškovi dosuđeni nezakonito, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje u dijelu koji se odnosi na troškove postupka i predmet vrati tuženom na ponovno odlučivanje te ga obaveže na naknadu troškova upravnog spora i takse.

U odgovoru na tužbu tužena je predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Zainteresiano lice je u svom izjašnjenju predložilo da se tužba odbije kao neosnovana i da mu se nadoknade troškovi upravnog spora.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa ove upravne stvari proizlazi da je tuženi organ razmatrajući žalbu žalitelja Keckom, utvrdilo da je ovaj ponuđač uspio sa svojom žalbom djelomično ali je ugovorni organ, sada tužitelj, propustio odlučiti o troškovima postupka koje je ovaj žalitelj potraživao. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi donio odluku kao u dispozitivu imajući u vidu da je žalitelj Keckom izjavio dvije žalbe i to jednu dana 24.10.2019.godine i drugu dana 06.11.2019.godine, a ugovorni organ je propustio da odluči o zahtjevu za troškove, u prvobitno podnesenoj žalbi od 24.10.2019.godine, u kojoj je postavljen zahtjev za naknadu troškova a sa kojom žalbom je uspio. S tim u vezi tuženi je u skladu sa stavom iz presude suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018.godine donio odluku o visini troškova dok je u preostalom dijelu zahtjev žalitelja odbio kao neosnovan. Također, u skladu sa odredbom člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, tuženi uvažio zahtjev za troškove po žalbama djelomično i donio odluku kao u dispozitivu.

Po ocjeni ovod upravnog vijeća osporeno rješenje je doneseno nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U smislu člana 105. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Nije osnovan prigovor iz tužbe da je tuženi pogrešno primijenio odredbu člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH i da je, u smislu člana 89. i 90. Zakona o obligacionim odnosima FBiH, odnos između stranke i punomoćnika predstavlja interni odnos koji stranke regulišu između sebe pa tako i u pogledu naknade troškova zastupanja. Ovo iz razloga jer je u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BIH(„Službeni glasnik BIH" broj: 39/14) u članu

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

117. propisano da se na postupak pred Uredom za razmatranje žalbi BiH, koji nije uređen odredbama ovog zakona primijenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku. Također, pravilno to navodi tuženi u obrazloženju osporenog rješenja da je odluku o iznosu dodijeljenih troškova donio u skladu sa uputama iz presude ovog suda: S 1 3 U 023495 18 Uvp od 27.09.2018.godine, u kojoj je zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku i to za sastav žalbe, bilo da se radi o punomoćniku uz Republike Srpske kada će se primijeniti Advokatska tarifa RS ili punomoćniku iz Federacije BiH, troškovi obračunavaju u skladu sa članom 18. i 33. Tarife koji propisuje naknadu u neprocjenjivim predmetima za sastav žalbe u upravnom postupku bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke. Stoga nije osnovan ni prigovor da je žalitelj angažovao punomoćnika tek nakon što je izvršio uvid u ponudu obzirom da to i jeste bio povod angažovanja punomoćnika, za sastav žalbe nakon izvršenog uvida. U svakom slučaju takvi troškovi su nužni te nema mjesta primjeni odredbi Zakona o obligacionim odnosima FBiH u konkretnom slučaju.

Slijedom navedenog, i ovo vijeće prihvata obrazlaženje pobijanog rješenja da je je žalitelj u oba slučaja podnesenih žalbi imao opravdane troškove, ti troškovi su bili nužni, jer su žalitelju uvažena prva žalba kao osnovana što tužitelj ni sam ne osporava,kao i druga žalba o kojoj je odlučivao tuženi. Stoga pobijano rješenje sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje na osnovu kojeg je tuženi dodijelio troškove. Ovo iz razloga jer je tuženi detaljno obrazložio kako je došao do navedenog iznosa troškova. To znači da rješenje na strani 3(tri) i 4(četiri)sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BIH odnosno: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora, u skladu sa članom 61.Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10). Zahtjev zainteresovanog lica za naknadu troškova sastava odgovora na tužbu odbijen je primjenom odredbe člana 324 stav 1. Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH a u vezi sa odredbom člana 60.a) Zakona o upravnim sporovima BiH, iz razloga što je odredbom člana 52 stav 2. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, davanje odgovora na tužbu propisano kao mogućnost a ne i kao obaveza, pa se ne radi o nužnim troškovima postupka

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321